

Falusi csoda

Örömvölgye csinos falu volt. Rászolgált nevére, hisz boldog emberek lakták, akik békeességben éltek egymással. Pék, hentes, fodrász, szerelő, szabó, favágó, de még szakács is akadt. Lakói minden munkát maguk végeztek.

A kakas még aludt, de a péknél már csörgött az óra, kelnie kellett, mert a kenyérsütés időbe telt, és a munkások várták a cipót a tarisznyába.

A Nap még alig pislogott, mikor az utolsó reggeli vendég is elvitte a maga kenyereit, hogy vidáman induljon a napja, és bírja a munkát.

A pék ásított, és arról ábrándozott, hogy egyszer ő is sokáig alszik. Mégis visszament a kemencékhez, és dolgozott tovább, hogy a vacsora mellé is legyen mindenkinek kenyér.

Mikor utoljára nyílt az ajtó és a Nap már régen lenyugodott, az öreg pék még talpon volt. Kihamuzta a kemencét, lemosta a lapátot, a deszkáit, és arról álmodott, hogy egyszer ő is korán végez.

Cszogva ment haza, ahol hideg szoba fogadta, mert nem volt, aki begyűjtson. Vacsoráját lámpafénynél költötte el, és az asztalnál ülve elszenderedett.

Hajnalban elsőnek a gazda érkezett a pékséghez. Nagy meglepetésére zárva találta. Fény nem égett, hangot nem hallott, hiába dörömbölt.

Várt, aztán fújtatva elment a jószágaihoz. Hamar éhes lett, a tehenek megéreztek, hogy türelmetlen, és fejes közben felrúgták.

Amikor a favágó a pékséghez ért, még mindig zárva találta. A favágó is éhesen kezdett dolgozni, de nem bírta a fejszét, és megütötte a lábát.

A fodrász egy vendég bajuszát vágta le, mert megijedt a saját gyomra korgásától. A hentes elvágta a kezét, a szabó elmerítte az anyagot, a szerelő kezéből kiesett a fogó. A falucska tele lett elégedetlen emberrel. Mind éhesek és dühösek voltak. Délben már kiabáltak, dörömböltek a péknél.

A pék felriadt, és kitipegett a sokaság elé. Meghallgatta a panaszokat, és bűnbánóan elnézést kért.

- Fáradt voltam, elaludtam, de mindent jóvá teszek! Ma mindenki ingyen kapja a kenyereit!

A falu népe elhallgatott. Szégyellték magukat.

A favágó az udvaron felhasogatta az öreg pék tüzelőjét. A szakács a konyhájában ebédet főzött. A szabó megvarrta a lyukas kötényét. Mindenki talált magának munkát. A pék nézte őket, és nem győzött hálálkodni.

- Mi köszönjük! - mondta a favágó két csapás között.

Attól kezdve újra friss kenyér várta őket minden reggel.

GUTI CSABA